

[Bernhard Baunsgaard]

demokraterne med, at det får de ikke igen med radikale stemmer.

Under den kulturelle genopretning, vi er i færd med, er man nødt til at gennemføre forhøjelsen af bevillingerne efter en plan, og vi har jo allerede vedtaget, at der denne gang skal ske en forhøjelse af bevillingerne til musikformål. Regeringen har i nogen grad imødekommet ønsket ved at videreføre bevillinger, som vi fik vedtaget i sidste samling. Jeg tror, at vi skal koncentrere os om, at der bliver en endnu større bevilling på dette område, og jeg vil gerne sige, at det, der derefter kommer på tale for mig, nok er, at vi skal se på bevillingerne til indkøb til vore kunstmuseer.

Jeg er parat til, når vi har fået gennemført de andre ting, at kigge på en forøgelse af støtten til kulturformidlende aktiviteter. Jeg er helt enig i, at vi herigennem opfanger nogle kulturaktiviteter, som ellers ikke vil komme i stand. Mange gange kan en lille statsbevilling jo udløse en større lokal bevilling, fordi der ligesom gennem det tilskud, man får fra staten, gives et blåt stempel til kulturaktiviteten, men der er vel også det at huske på, at det aldrig er godt med disse voldsomme hop i bevillinger. Der er en vis fare for, at alle de små beløb, vi har til kultur, så ikke bliver udnyttet 100 pct., og det skulle de gerne.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Jeg vil da takke hr. Bernhard Baunsgaard for, at han modtog min ordførertale her med ublandet fornøjelse. Jeg vil gerne have lov til at sige, at så er det jo en blandet fornøjelse nu at høre, at Det Radikale Venstre og hr. Bernhard Baunsgaard ikke er i stand til så sammen med SF og Socialdemokratiet at forøge bevillingerne her. Det er lidt kedeligt, at vi ikke svinger sammen. Når den ene er i sik, er den anden tilsyneladende i sak, og nu er hr. Bernhard Baunsgaard altså efter min opfattelse det forkerte sted.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu ved jeg ikke, om formanden vil tillade, at jeg siger, at det vel kun er et udtryk for den rodebutik, som socialdemokratisk kultur-

politik hidtil har været. Man taler meget om kultur, og man sætter bevillingerne ned. Så kommer man i opposition, og så skal bevillingerne pludselig forhøjes med 50 pct. Jeg tror ikke på disse voldsomme sving.

Vi har nu siden 1983 været i gang med en langsom genopbygning og genopretning på det kulturelle område. Den skal fortsætte, og så længe Socialdemokraterne ikke har lagt nogen plan, holder jeg mig til min egen. Ved den kommende finanslov drejer det sig om musik, og så vidt jeg kan skønne, må der øgede bevillinger til til indkøb til kunstmuseerne. Det er de væsentligste områder.

Arne Melchior (CD):

I debatten under det forrige punkt på dagsordenen svævede der nogle tal rundt i salen om, hvor meget der sammenlagt anvendes til kulturstøtte her i landet. Vi kom ikke til noget endeligt resultat, og hvis det skulle gøres op, skulle der, som flere var inde på, ligge en meget grundigere forberedelse bag end den, der er udfoldet forud for den debat. F. eks. var der slet ikke tale om den procent af al offentlig anlægsvirksomhed, som afsættes til kunstneriske formål i forbindelse med de nye bygninger.

I det hele taget rejser både den forrige og denne debat givetvis spørgsmålet om en afgrænsning af, hvad der er kultur, og hvad der er kulturformidling. I kirker og andre gudshuse, formidles der ikke kultur dér? Under aftenskolelovens brede paraply, formidles der ikke meget kultur dér? Eller i skolevæsenet eller i det her i landet lykkeligt udbredte foreningsliv, er der ikke mange amatører, der får fin udfoldelse dér? Og professionelle i svøb, der på den måde får lejlighed til at udvikle sig? Det synes jeg der i høj grad er tale om.

Og nu kommer vi altså til kulturformidling. Hvem er kulturformidler? Det er vel f.eks. skolelærere og, som jeg nævnte, præster og instruktører ved studiekredse og mange, mange, mange andre. Der skal også være lidt råderum til det private initiativ, og vi har jo en ganske lykkelig udvidelse af private mæcenater inden for kulturområdet.

Forslaget her bringer mig til at nævne, at daværende, jeg tror, det var kulturminister fru Bodil Koch tog afstand fra planerne om kulturhuse. Kultur er ikke noget, der kan